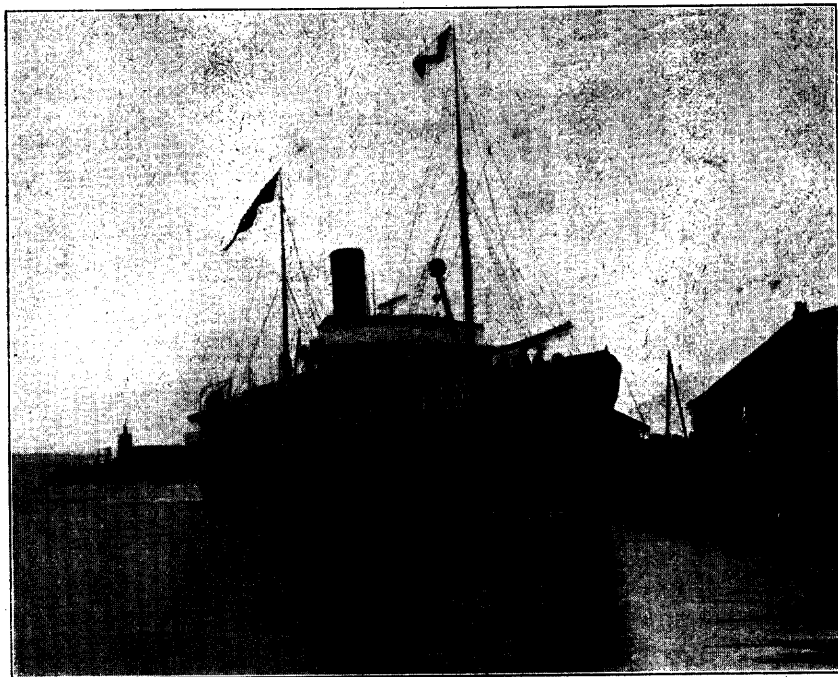

Ankomsten til Rønne.

Vort Fællesmøde var altsaa i Aar paa Bornholm. Et stort Foretagende baade for Kredsen, der indbød og modtog Gæsterne og for dem, der rejste den lange Vej. Men Fællesmødet er ogsaa efterhaanden blevet til en af Sommerens største Begivenheder for dets talrige Deltagere.

Afrejsen fra Havnegade i København Fredag Aften d. 6te Juni havde samlet en stor Skare Slægt og Venner som Tilskuere, og det gjorde sikkert et imponerende Indtryk paa disse at se den anselige Damper glide ud af Havnen fyldt med D. K.s Tilidsmænd. Skønt Dampskibsselskabets største Damper var lejet til at føre Mødets Deltagere over, og endda en Del var rejst i Forvejen, var Skibet fyldt til sidste Plads. Forholdene, hvorunder Natten blev tilbragt, var derfor ikke lige bekvemme for alle, — vel mindst for dem, der laa paa Gulvet, hvor Færdselen var allerlivligst — men vi var jo ét stort Selskab og derfor alle Venner, saa selv i den største Trængsel og Virvar herskede der kun det bedste Humør. Og hvad der var ikke mindst vigtigt, Vejret var stille, saa at alle Passagerer ved Ankomsten til Rønne, — hvoraf vi bringer et Billede — var fuldt kampdygtige og parate til at begynde Arbejdet samme Morgen.

Lørdagen var udelukkende Arbejdsdag. Den var ligesom Mandagen optaget af Møder; Søndagen gik med Turen til Hammershus, og Mandag Aften sluttede med Fællesspisning som Afskedsfest.

Udflugten til Hammershus, hvis Deltagere fyldte et ekstralangt Ekstratog paa den nyaabnede Nordlandsbane, var begyndt af Vejret — klart Solskin — saa at Landet viste sig i den bedste Belysning. Ved Ankomsten til Endestationen var der Tid for de enkelte Deltagere til at foretage forskellige mindre Ture til de smukke Punkter i Omegnen, inden man samledes til den gemytlige Middag paa Blancs Hotel. Senere blev D. K.s Medlemmer af Museumsdirektør Hauberg vist om paa Hammershus's Ruiner, der imponerede baade ved deres Størrelse og smukke Beliggenhed.

Dagens højtidelige Øjeblik, som sikkert aldrig vil glemmes af den, der oplevede det, var Aabningen af det offentlige Friluftsmøde. Medens Tilhørerne, der i hundredvis fyldte den lille Dal ved Foden af Slotsbroens Piller, staaende sang D. K.s Bannersang, førtes Banneret frem over den middelalderlige røde Murstensbro af en Skare hvidklædte unge Piger med røde Marskalskærf over Skulderen og plantedes midt paa

Broen. Den historiske Baggrund og Omgivelsernes stærke Farver lod D. K.s skønne Samlingsmærke, hvis sarte Farver straaled i Eftermiddagssolens varme Lys, kaste en festlig Glans over det hele smukke og stemningsfulde Billede.

Under Referatet af Mødet vil der blive Lejlighed til en nærmere Omtale af de udmærkede Taler, under hvis Paavirkning Stemningen tydeligt steg for til sidst ved Gyrithe Lemckes flammende Veltalenhed at kulminere i Begejstring.

Ved Afskedsfesten Mandag Aften var der beredt Gæsterne en stor Overraskelse. Da de forskellige og sædvanlige Skaaler var drukket og flere Sange — som vi haaber senere at faa Plads til at bringe — var sunget, samledes Rønne Sangforening paa Scenen i Salens Baggrund og sang forskellige ægte bornholmske Viser og Sange. Det var en stor Nydelse at høre de smukke Stemmer og den fine Sammensang. Af særlig Interesse var det at følge den trykte Tekst, der var bleven omdelt; det var vist ikke alle de Fremmede, der havde gjort sig klart, hvor forskellig den bornholmske Mundart er fra dem, de ellers kender.

Mødet var fra først til sidst fuldtud vellykket. Det var præget af den hjertelige Samfølelse, hvormed de fælles Interesser og det fælles Maal binder D. K.s Medlemmer sammen. Deltagerne følte, at de var velkomne og Værterne, at Gæsterne var glade over at være hos dem.

Tiden blev godt udnyttet og paa en behagelig Maade delt mellem Arbejde og Fornøjelse. Kun kunde vi vist alle have ønsket os mere Tid til begge Dele. For, skønt vi maaske nok fik det allersmukkeste af Bornholm at se paa Udflugten til Hammershus, er der jo saa mange flere smukke Ture at gøre, saa meget andet af Øens karakteristiske Naturskønhed at se, at de fleste vistnok rejser bort med den faste Bestemmelse at komme igen, saa snart det bliver muligt for saa at bringe Slægt og Venner med.

Og skønt der blev arbejdet ihærdigt, hørt og talt, saa gik det som saa ofte ellers, at man